

Aan de leden van de raad,

Macht en tegenmacht, het lijkt haast een gevleugelde kreet te worden. Jammer als we het zo vluchtig zouden laten. Er is immers veel aan de hand dat schreeuwt om een evaluatie van de inrichting van wat wij op dorpsniveau 'de democratie' noemen. Veel zienswijzen is geen bewijs 'dat het werkt' en zeker niet dat het werkt zoals we het graag zouden zien.

Gelukkig zijn daarvan al velen overtuigd. Maar, waar beginnen we dan met verbeteren? Zelf denk ik dat het zinnig is om dit als een raadsbrede opgave te zien en te zorgen dat de erfenis van deze raad/ dit bestuur er een is die waardevol is voor de implementatie van de omgevingswet.

Het begint dan met volledige transparantie en het tonen van de goede wil. Vanaf nu is de informatie dan ook vanzelfsprekend en volledig, zowel naar de raad als naar de burger. Een goede mogelijkheid is misschien dat elke fractie een deskundige levert, of in ieder geval iemand die zich bij het onderwerp betrokken voelt, die samen met een ambtelijke vertegenwoordiging de mogelijkheden voor een verbeterde inrichting van samenspraak gaat onderzoeken.

Misschien helpt wat extra scholing / voorbeelden via VNG of BBB (Bindend Besturen in Brabant, Tilburg University) hierbij?

Bijgaand een notitie die is ontstaan uit waarnemingen, feiten, wat meningen en een enkele aanname. In ieder geval iets dat in ruime mate wordt herkend.

Ik ben ervan overtuigd dat het de raad is die nu de kracht moet leveren, zowel naar bestuur en ambtenaren als naar de burger.

Graag hoor ik uw mening over deze uitdaging.

Met vriendelijke groet,
Robert Tros

Macht en tegenmacht....

Welke macht bedoelen we? Wij bedoelen hier het vermogen van het bestuur om veranderingen in onze leefomgeving aan te brengen. Waarom noemen wij dat macht, en niet gewoon taakuitvoering?

Misschien heeft dat te maken met de sfeer die er de laatste jaren hangt rond overheidsbeslissingen. Soms is het idee niet uit te leggen, dan weer mislukt de uitvoering. Een andere keer staakt het geheugen of wij als burger het nou wèl of niet konden weten. Of een vertegenwoordiger van de macht zegt dat hij zijn uiterste best heeft gedaan om te voldoen aan de minimale wettelijke eisen. Tja, wettelijke eisen 'uit het jaar stillekes' tegenover een inspanning anno 2021, het jaar waarin zelfs de beweging van je telefoon door big-brother wordt gevolgd.

Misschien noemen wij het ook macht omdat wij er niet op een normale respectvolle manier mee om kunnen gaan. Waarom niet? Omdat de macht dat niet toelaat! Voorbeeldje: iemand krijgt vergunning om een bedrijfshal te bouwen midden in een woonwijk. Het terrein vol lichtmasten, zwaar verkeer tot diep in de nacht. De vergunning wordt alleen getoetst aan allerlei bouwregels etc, omwonenden moeten zelf maar naar de rechter als ze last hebben van licht en lawaai. De macht keert zijn rug toe!

Wij vinden dat dit niets te maken heeft met 'besturen' van onze gemeenschap, zelfs niets met fatsoen. Volgens de regeltjes kan dit gewoon en meer doet dit bestuur dus ook niet.

De kwaliteit van de leefomgeving is het leidend thema in de nieuwe omgevingswet, de provincie hamert hier al jaren op. En wat is dat nieuwe dan, kwaliteit van de leefomgeving?

Moeilijk in regels te vatten, maar in ieder geval iets waarin je ziet dat het klopt: de buurt, de mensen, de sociale structuren, het gevoel, de uitstraling, de gemeenschap, "wij".

Ons bestuur kiest alleen voor stenen, voor het uiterlijk vertoon van indrukwekkende bouwsels, waarvan een wethouder zelf heeft gezegd dat het er alleen maar goed moet uitzien!

Het bestuur doet niets anders dan de minimale wettelijke regels volgen en is dan verbaasd dat wij dat ervaren als macht.

Nog verbaasder is het bestuur als er een tegengeluid uit de burgerij komt. Dit geluid is niet van schreeuwers, werklozen of pensionado's die niets beters te doen hebben. Nee, dit geluid is van betrokken bewoners die het nu eens niet gewoon laten passeren. En inderdaad, sommigen doen even niet mee of vinden het niet de moeite. Een ander stemt gewoon toe 'omdat ze toch altijd doen wat ze willen'. Alles kan, maar verwijten maken aan degenen die hun mening geven is wel erg goedkoop. Dit geluid geeft aan dat de tijd voorbij is waarin het bestuur doof en blind kan blijven en bezwaren verwijst naar de rechter, ofwel naar juridische moerasgebieden waarin het belang van de kwaliteit van de leefomgeving nog niet eens bestaat!

Maar we hebben toch al een tegenmacht in ons dorp? De gemeenteraad is er toch ook nog? Dat zijn toch volksvertegenwoordigers? Doen die dan niets?

Lang verhaal kort? Nee, of ja, toch wel. Een beetje sputteren voor de vorm in de wetenschap dat de coalitie allang is vergeten dat zij door de burgers zijn gekozen. Een

volkvertegenwoordiger draagt bij aan vorming van beleid maar controleert ook het bestuur en blijft luisteren naar de kiezer.

Juist de gemeenteraad zou nu moeten opstaan en zich achter de acute wens van de burger moeten stellen.

Per 1 januari 2022 gaat de omgevingswet in. Kern daarvan is dat het nu eindelijk gaat om de omgevingskwaliteit: de geest van de plek, de kenmerken, de groep mensen die er woont, werkt en ontspant. Dit vraagt om een een betekenisvolle betrokkenheid van de omgeving.

Het zou mooi zijn als de raad er voor gaat zorgen dat dan elke verandering in de leefomgeving van wie dan ook of op welke plek dan ook, onderwerp is van een dialoog, een samenspraak, een opdracht aan initiatiefnemers en ons allen om samen tot een resultaat te komen. Om samen onze leefomgeving verder te ontwikkelen.

Nu eens geen dictaat van de kennis of het bewijs, geen dictaat van een deadline, geen dictaat van een zogenaamd publiek belang. Geen infobriefjes, geen minimale regeltjes in een krantje, geen 'inspraakmomentje voor de emoties'.

Het kan hier en nu: kijk naar elke (bijna) vergunde of voorgenomen verandering en beoordeel de participatie van de omwonenden hierbij. Bij twijfel aan de kwaliteit: herbeginnen!

Ons lijkt dat een betere vorm van macht en tegenmacht dan de worstelpartij waarin wij nu steeds terechtkomen.

Wij willen meedenken over een echte voor iedereen werkbare participatie.

Het moet dus begrijpelijk en doenlijk zijn voor initiatiefnemers, belanghebbenden, burgers, gemeentelijke organisatie, bestuur en de gemeenteraad. En ja, het gaat tijd kosten. Heel veel tijd van iedereen. Maar het levert uiteindelijk kwaliteit, al was het maar de wetenschap dat we met zijn allen hebben meegewerkt aan de kwaliteit van onze leefomgeving.